

Neovisni novinarski portal

search

Povratak otpisanih:**Nula najavila novi album nakon 20 godina i knjigu o bendu****Devastacija:****Na makarskoj Cvitački bespravno betoniraju i nasipaju obalu****Land Art:****Osječki umjetnik nagrađivao otpalo lišće i stvorio impresivna umjetnička djela****Na sunčanoj strani:****Prva zajednička nabava malih sunčanih elektrana u Hrvatskoj****Obnovljeno planinarsko sklonište na Bijelim stijenama najljepše je u Hrvatskoj****Danas imamo sedam godina:****Kako bi napunili osam, trebaju nam dobrotvori na HR4923900011199009684****Javne tribine o aktivizmu, medijima, toleranciji, okolišu****Radionice novinarstva i medijske pismenosti****Video serijal o pravima, mogućnostima i potrebama****Tiskana publikacija TRIS za generacije treće životne**

- [Naslovna](#)
- [Politika](#)
- [Gospodarstvo](#)

Neovisni Krovinski portal

- [Intervjui](#)
- [Sena](#)
- [Komentari](#)
- [Logija](#)
- [Portaže](#)
- [Izdvojeno](#)
- [Ljudi](#)
- [Portreti](#)
- [Voda](#)
- [Zdravlje](#)

žena

Antonia Viljac, planinarka, HGSS-ovka, pustolovna poduzetnica, čudo prirode: Nije lako, ali je bar gušt, haha...

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

[Goran Šimac](#) • 18/11/2022 u 16:45 • [Uredi](#)

Svidi se

Penje se na najveće svjetske planinske vrhove po ledu, snijegu i olujnim vjetrovima, spušta se u zemaljsko podzemlje po blatu, studeni i mraku, penja se po okomitim klizavim stijenama, ljuđa se i visi s nebodera, tvrđava i tornjeva na konopima, kopa po zemlji i kamenju pijukom i motikom, pjeva, vodi rekreativne pustolove po kanjonima i šumama i visoravnima, spašava planinare u nevolji, traži nestale po gudurama, vere se po skliskim ledenjacima... a uz to je mlada žena i ima jedva *pedeset kila s cipelama* (kako bi neki rekli) i pritom je uglavnom nasmijana i dobro raspoložena... Postoji li netko takav uopće? Postoji. Ime joj je: Antonija Viljac.

Antonija Viljac, mlada Šibenčanka (35) doista je osoba kakva se rijetko sreće. *Čudo prirode*, kako bi se pojednostavljeno reklo. Svojim začudnim i zavidnim vještinama i sposobnostima, poduzetničkim i pustolovnim duhom, hrabrošću i odvažnošću, te duljom listom alpinističkih i planinarskih pothvata koji su dostatni za napuniti debeli uzbudljivi životopis već u 35. godini života, prava je osoba za ugodan, sadržajan, inspirativan i zanimljiv razgovor. A usput je, u skladu s temom ove rubrike, izvrsna za razbijanje i i brisanje stereotipa i retrogradnih uvriježenih mišljenja o ženama kao tzv. **slabijem spolu**.

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

Slabiji spot? Kako da ne... Neki ni u deset muških života ne bi dospjeli vidjeti i doživjeti što je Antonija dospjela u svega desetak godina. Među posljednjim takvim doživljajima je uspon na himalajski vrh **Amu Dablam**, nevjerojatno lijepu, ali opasnu planinu. Netom se sa svojim životnim i, kako kaže, penjačkim partnerom Leom Grubelićem i klupskim kolegom Lukom Dubravicom vratila iz Nepala gdje su nakon iznimnih napora i dugotrajne ekspedicije došli do vrha te planine ([više na Trisu](#)).

-Nakon 10 sati penjanja, stijena, leda i snijega, po vjetru od 50 km/h i temperaturi od oko minus 27 stali smo na vrh. Hvala našim sherpama Furbi i Mingamaru šta su nas strpljivo vodili kroz ovaj zahtjevniji uspon. Koliko god je predivna toliko je teška za popeti se! Emocije su nam totalno pomiješane, prsa i glava će mi puknuti od sreće i ponosa, a toliko nas je satralo da se osjećam nenormalno jadno, iscrpljeno i slomljeno. Ovo je jedan od težih i napornijih uspona na području Nepala. Kombinirano penjanje u snijegu, ledu i stijeni od kampa 2 do vrha, naravno konstantno ukopčani u bloker (sprava za penjanje). Napravili smo s vrha spuštanja po užetu (absajla) za 6 života. Upala sam u pukotinu 2 puta, baš ono ostala visiti... smotana sam. Ne mogu niti zamisliti minuse dok sunce nije izašlo. Nožni prsti mi trne i veličine su krumpira, ruke idu na bolje. Ozbiljno sam dehidrirana i jedva hodam. Moj najveći pothvat od kad sam u svijetu planinarstva, tj u zadnjih 12 godina. Evo ukratko, pa kad se smiri glava... – javila se javnosti u svojoj emotivnoj poruci **Antonija** netom nakon uspona na Amu Dablam.

27.12.2022.

Antonia Viljac prije desetak dana na vrhu Amu Dablama

Razgovarali smo netom prije njezina polaska u Nepal, pa će te u tekstu naići na najavu uspona na himalajski vrh, ali to nije baš previše ni bitno. S obzirom da se poznajemo od ranije, razgovaramo na 'ti'...

Otkad si po planinama?

Dvanaest godina sam u svijetu planinarstva i planinarenja, još od vremena kad sam bila studentica u Zagrebu. Kada sam se vratila u Šibenik učlanila sam se u šibenski Hrvatski planinarski klub Sveti Mihovil. I onda je sve krenulo. Studirala sam ekonomiju i menadžment, međutim kada sam počela raditi u toj struci, shvatila sam kako nisam ja baš za to, te kako nije to za mene jer nisam sretna u uredu. Onda sam dala otkaz na jednom radom mjestu i uz pomoć poticaja sa zavoda za zapošljavanje otvorila svoj obrt za pustolovni turizam. U Mihovilu smo 2016. godine počeli kao mi mlađi i nadobudniji digli visokogorstvo digli na višu razinu, da tako kažem, te smo se aktivirali. Krenuli smo na Mont Blanc, pa smo godinu iza toga otišli na najviši vrh Europe, na Elbrus u Rusiji i već tu na Elbrusu se rodila ideja za odlazak na Aconcagua, najviši vrh Južne Amerike, 6962 metra. Tamo smo otišli nas troje iz kluba: Leo Grubišić, Anka Dujčić i ja. Time smo htjeli odati počast i našem prvom predsjedniku kluba Zlatku Prginu koji je tamo poginuo 1999. godine prilikom uspona Mihovilaca. Unatoč našem teško usponu, jer smo se penjali onako kako se ekspedicija Mihovilaca penjala ranije, bez usluga agencija, vode, hrane i svega ostalog, uspjeli smo. Unatoč tome što smo sami sebi otežali cijeli uspon, uspjeli smo. U međuvremenu smo se penjali i na Grossglockner 'via normale' kako se to kaže, te alpinističkim smjerom. Slijedio je i Ararat u Turskoj, vrhovi po Švicarskoj... Naime, kad se pripremamo za neke veće uspone često se pripremamo u Alpama, tako da se možemo aklimatizirati i pripremiti za ekspedicije po svijetu. Sad idemo nakon dvije i pol godine čekanja u Nepal na jedan zahtjevniji tehnički uspon na Ama Dablam u Himalajama, visok 6812 metara što će trajati oko 25 dana...

Antonia Viljac i Leo Grubelić

Za sve to nije potrebna samo luda glava, kako će mnogi reći. Potrebne su i zavidne vještine i valjda ozbiljno školovanje...

Da. Završila sam boojne škole u Hrvatskom planinarskom savezu: opću planinarsku školu, alpinističku školu, speleoškolu, i sportskopenjačku školu, visokogorski tečaj i vodič sam planinarskih izleta, te članica Hrvatske gorske službe spašavanja sa svim završenim tečajevima. Još me čeka samo ispit za gorskog spašavatelja. Ne stignem, odugovlačim s tim ispitom, jer nemam vremena. Kako sam osnovala svoju firmu, nemam vremena sjediti kući, čitati i spremati se i učiti za ispit. Nadam se da ću na proljeće 2023. godine na taj ispit.

Spašavala si mnoge kao članica HGSS-a...

Baš zato što smo Leo i ja šest godina slupa: dosta smo po planinama, i po Hrvatskoj i po Bosni, dogodilo nam se nekoliko puta slučajeve da smo se našli na lokaciji gdje se dogodila nesreća. Imali smo i nekoliko helikopterskih spašavanja, pružanja prve pomoći. Čini se da dobro dodemo u planinu: s našim obukama i znanjem... haha. Na primjer smo imali spašavanja i na skijanju, pa na Aconcagui smo imali jedno spašavanje na 6000 metara, na Prenju smo čekali helikopter sedam sati na velikim minusima s nesrećenicima... Tako da smo se našli više puta na nekim čudnim mjestima u nekim čudnim situacijama. Valjda to rako mora biti kad si aktivan po planinama. Hrvatske planine su predivne. Niske su ali nam odlično dođu za kondicijske pripreme. Sami sebi zadajemo neke teške ture u jednom danu, tipa Paklenica – Sveto Brdo – Vaganski vrh u jednom danu, s oko 35 kilometara. Ili Biokovo koje nema lake staze... U stvari, mi kada čujemo na televiziji da će biti crveni meteoalarm i uvjeti opasniji, mi u stvari tek tad idemo u planinu jer takvi uvjeti nas čekaju na većim visinama. Naša bura nam dobro služi da se dobro pripremimo.

27.12.2022.

Antonia na HGSS zadatku

I to ti nije bilo dosta nego kad se vratiš s pustolovine ideš na posao, opet u neku vrstu pustolovine...

Imam agenciju za pustolovni turizam ([Šibenik Outdoor Adventure op.a.](#)), ali i za visinske radove i industrijski alpinizam. Otvorila sam firmu prije tri i pol godine i to mi je bio jedan od većih pothvata u životu. Tek sad sam došla na svoje: radim ono što volim. Jest da radim sedam dana tjedno i ponekad i 15 sati dnevno, no sretna sam- I najbitnije je to što kao sama sebi šefica mogu sama sebi dati godišnji odmor od 30 dana i otići u Nepal. Možda se bavim s malo opasnijim djelatnostima i poslovima, ali nema veze, jer smo mi za to osposobljeni. Upravo smo sad završili tečaj za IRATA, što je kratica za Industrial Rope Access Trade Association, globalnu međunarodnu asocijaciju za radove na visini i teško pristupačnim lokacijama. Osposobljena sam da mogu raditi na naftnim platformama, brodovima, tankerima i visokim zgradama. Prva žena u županiji. Eto bar sam to...

Kako te gledaju kada dođeš kao žena, a ne kao muškarac većih tjelesnih dimenzija na takve zahtjevne zadatke?

Nekad kad odem na sastanke i kad me vide ti moji poslodavci nekad im bude čudno. Pa čak i kad vodim ljude na *ferate*, na uspone na planine. Neki ljudi kad me vide onako malo budu začuđeni, no kada im kažem i da sam član HGSS-a i da se godinama bavim planinarenjem i alpinizmom onda im bude lakše. Valjda kad me vide na prvu ne očekuju baš da sam sposobna. Uglavnom se pozitivno iznenade. Koncesionar sam već tri godine na *via ferata* u kanjonu rijeke Čikole, koju smo igrom slučaja s klubom HPK sv. Mihovil izgradili 2015. godine. To mi je u stvari primarna aktivnost. Teren poznajem kao da sam kući. Kao da sam doma. Ljudi su oduševljeni. Ove godine je bilo najviše Francuza i Nijemaca. Ljudi uglavnom nisu ni svjesni da se samo pola sata vožnje od Šibenika skriva mali raj. Još uvijek to nije previše razvikano, tako da se ljudi uglavnom pozitivno iznenade, jer obično idu i na Krku gdje uglavnom bude previše ljudi. Onda dođu kod mene, pa budemo sami i to im bude doista super. Vodimo djecu od 6 godina do 90 godina života... haha. Moj životni i penjački partner Leo me inspirirao na to. Sretna je okolnost da smo se našli u klubu. Isto razmišljam, tako da jedan drugoga podržavamo u našim planovima. U stvari, da nije bilo njega ne bi niti otvorila agenciju. On je bio broj jedan koji je rekao: pa ajde moraš to otvoriti, pa to si ti. Onda sam prikupila hrabrost....

Antonia vodi pustolove

Hm. Znači iza jedne uspješne žene ipak stoji neki muškarac...

Je, je... Jedan drugome smo nekad sidro, a nekad dajemo krila. Ovisno o situaciji, haha... Ali pametno u to idemo.

Malo ljudi zna da si posljednjih desetljeća jedan od pogonskih motora uglednog glazbenog festivala – Večeri dalmatinske šansone...

Tako je. Branko moj Viljac zvan Gaža (Antonijin otac op.a.) je pokretač i direktor festivala šansone već 25 godina. Evo ove godine sam proslavila već 20 godina da radim: počela sam kao hostesa, ali u međuvremenu sam unaprijeđena do voditelja marketiške službe, pripreme akreditacija, organizacije smještaja, hrane i svega onoga što treba raditi oko takvog događanja svih tih dana. Trčati po gradu i svašta nešto ludo obavljati. Radim s umjetnicima, skladateljima, aranžerima... slavnim osobama, tako da se onda moram iz gojzerica i blata presvući nekad u haljinu i fine cipele, te se počestljati. Srećom pa to traje samo pet, šest dana. Zato sam ove godine odmah nakon Šansone otišla na Pelješac planinariti. Potičem iz kulturnih krugova, ali ipak me život odveo u te neke pustolovne izazove... Prije sam radila na festivalima i raznim festivalima, eventima, kako se to kaže sada, potom radila godinama na Međunarodnom dječjem festivalu: prvo od malih nogu kao članica zbora, a potom na svakojake načine. Radila sam i u HNK-u u Šibeniku, i eto – evoluirala.

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

Šibenik je zgodno mjesto za ono čime se baviš...

Šibenik je središte svijeta. Možemo gdje hoćemo. I za planine, i za penjanje, i taj spoj mora i planina koji je idealan. Blizu smo i Bosne i Hercegovine za skijanje, planinarenje i drugo. A u našem Mihovilu, u našem klubu sam do prije dvije godine tajnica i blagajnica, a već osam godina sam i urednica godišnjaka – časopisa Helop koji je 2020. godine dobio nagradu za najbolju planinarsku publikaciju u Hrvatskoj.

HPK Mihovil, kojega godinama vodi Mate Protega jedan je od najmnogoljudnijih klubova u Dalmaciji, a dobitnik je i državnog priznanja za najbolju sportsku udrugu, ako se ne varam...

Tako je. Radi se o dosita vrlo uspješnom klubu koji okuplja veliki broj članova, i ima niz sekcija, počev od speleološke, planinarske, penjačke itd. Ekspedicije na brojnim kontinentima su česte: primjerice je u svega nekoliko mjeseci ove godine dvadesetak naših članova pohodilo Nepal. Trenutačno smo najbrojnija udruga – ima nas više od 300. A kad sam ja došla bilo nas je 60-ak. Čini se da je stvarno planinarenje postalo popularno. Tako se mi šalimo da je grad sa 0 metara nadmorske visine ima 3 kluba i jedan penjački, što je stvarno super.

Antonia i Leo u HGSS-u

I nije to sve. Koliko mi je poznato, aktivna si i u popularizaciji šetnji kroz prirodu...

Za turističku zajednicu smo osmislili i označili preko 40 pješačkih staza i taj projekt se nastavlja. Markirat ćemo sve staze kroz ovu zimu, tako da naši lokalci i turisti preko web stranice mogu vidjeti koje sve staze imamo, skinuti GPS trag i na siguran način se kretati po tim stazama.

Sudjeluješ i u arheološkim istraživanjima?

Radimo i opasnije i zahtjevnije arheološke iskope. Uvijek me nekako život odveo da sam i na Čikoli kopala u špiljama gdje su se nalazili nalazi iz neolitika, pa za Nacionalni park Krka prvi put u povijesti otkopavamo tvrđave – na utvrdi Trošenj u kanjonu rijeke Krke. Radili smo i na Ključici. Igrom slučaja održavam i sve četiri tvrđave u Šibeniku kao vertikalni vrtlar. Čistim ih uređujem tvrđave od obraštaja i raslinja da budu ljepše za posjetitelje kad dođu, viseći na konopu...

Vertikalni vrtlar? Nekima je teško i horizontalno vrtlarjenje...

Ma ja uglavnom visim na konopu i uživam. Ljudi se uglavnom čude kad me vide, bude im simpatično. Ispada da ponekad više fotografiraju mene nego tvrđavu. Nije im jasno: žensko pa visi i još nešto čupa iz zida na 10 metara visine.

Dakle: slabiji spol – malo sutra...

Tako je, samo treba imati malo volje, mentalne, a ponekad i fizičke snage za to izdržati.

Nije lako, ali je bar gušt, haha...

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

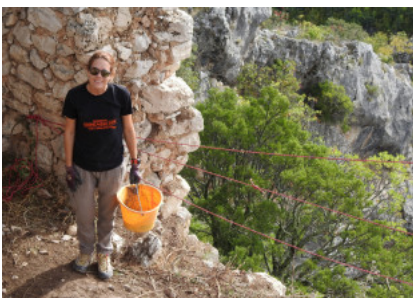
Antonia u 'karioli'

Antonia Viljac (foto TRIS/G. Šimac)

Antonia Viljac na lopati (foto TRIS/G. Šimac)

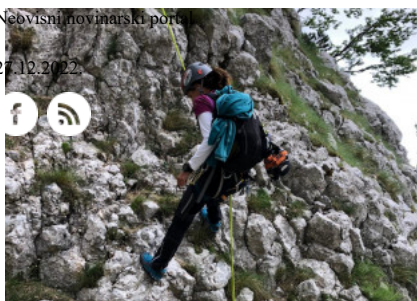
Antonia na arheološkom 'kopanju'

Antonia i Leo u HGSS-u

Neovisni novinarski port

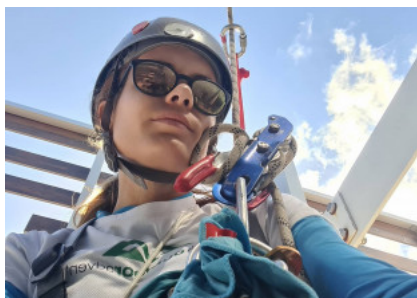
27.12.2022.

Antonia na HGSS zadatku

Antonia Viljac i Leo Grubelić

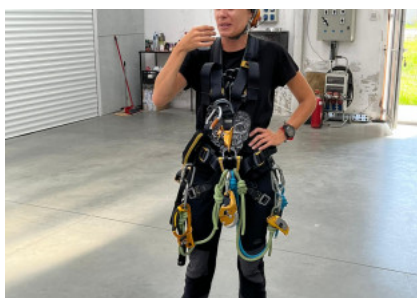
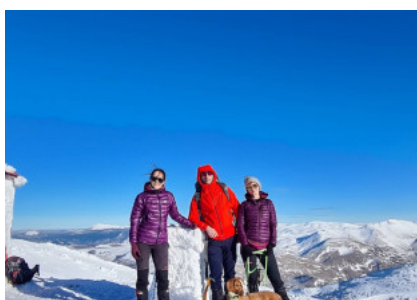

Antonia vodi pustolove

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

Neovisni novinarski portal

27.12.2022.

Članak sufinanciran sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti

Agencija za elektroničke medije
Agency for Electronic Media

**Tekst je realiziran uz pomoć sredstava iz Projekta poticanja novinarske izvrsnosti 2022. – Agencije za elektroničke medije.*

Svidi mi se

Tags: [amu dablam](#), [Antonia Viljac](#), [Planine](#), [šibenik outdoor adventure](#), [žene](#)

VEZANE VIJESTI

Ksenija Krčar:

Internalizirana mizoginija ili kad ženu uče da ženi bude vuk

Solidarna Solidarna:

Fond za žene

Mihovilci na krovovima svijeta:

Antonia Viljac, Leonardo Grubelić i Luka Dubravica na Ama Dablamu

- [Najnovije](#)

Najnovije

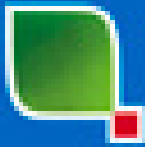
- [Interview/ Tena Šimonović Einwalter, pučka pravobraniteljica : Na državi je, ali i na svima nama, da, u najvećoj mjeri, svim starijim osobama osiguramo miru i dostojanstvenu starost](#)
- [Hrvatska kuna ide u talionicu i rezalište povijesti, a vaših 100 kuna će \(navodno\) završiti u izolaciji neke zgrade](#)
- [Offshore: Ispituju se potencijali vjetrova na moru, priprema akcijski plan, Hrvatska sve bliže prvoj pučinskoj vjetroelektrani](#)
- [Božićne poruke s oltara, crkvenog i državnog: Blagdansko prisjećanje na slabe, potrebite i ugrožene kojih će se već sutra malo tko sjetiti...](#)
- [Šibenik postaje top destinacija za dočec Nove godine: Prvo Stereo MC's, a ove godine Roisin Murphy!](#)

KRKA
Nacionalni park
KROVSKA POVA

**BUDIMO
ODGOVORNI
ČUVAJMO SVOJE
NAJMILIJE**

PARKOVI HRVATSKE

"Revitalizacija i povezivanje atrakcija Parka prirode Vransko jezero"

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj

Operativni program
KONKURENTNOST
I KOHEZIJA

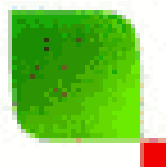

Suфинanciranoj sredstvima
Fonda za regionalni razvoj i
operativne programe

KORNATI

Nacionalni park
National park

**PARKOVI
HRVATSKE**

Arhiva

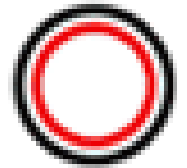
Odaberi mjesec ▼

27.12.2022.

Pravda, ali promijenjena

novinarstvo unatoč svemu

NAKLADNIK:

Udruga za promicanje civilnog društva,
medijske kulture i razmjene informacija – TRIS

Drniških žrtava 12, Šibenik

[Impressum](#)